

چون امانت
استقامت

بیم چشم خاندن خون اولدی محبوب من از ناز چنین گفت مرا بنم
محبوبم ناز که ماکه بویله دیدی کای یار عزیز حال چیت چو شمشیر
ای عزیز نارسنگ هیشک حال چو اولدی **رباعی** بلیسک انور ناز و کل
خفت و خوشش می زند بلیسک نازده و کل لطف خند اور چون سوز
دل که در دزدی آتش می زند دل چو با منون که دلبر که آتش اور ناز
ناخوشیها دیت از ناز ز ابر چشمه پرتش اول چشمه پوسن ز ابدن نا
ناخوشن لک که چشم من غلام نظر بیم کای بر چشم خوش می زند
غلام کیم خوش ابر چشم اور یعنی لطف سا جال کای به از تیر فر کاشش
خدر که در چه سوز ظاهر از یک فرکانی بترن خدر ایمن نه فاقه ز خنده
با بروی کاشش می زند کاشش ابر روی ایلم که بیجان زهر اور مراد خدر کای
خدر میسر دکله اولدن بیان **در رباعی** در عزت اگر کسی ماند ما می کیم
اگر نوبت ده برای قمار کز کوه نود از ناز کای فرض اگر طایع اولد اونی
حیران قالم یعنی غایت منصف اولور **رباعی** بهیچاره غریب اگر چه ساکن باطن
بهیچاره غریب اگر چه ساکن و حضور ده اوله چون یکا و وطن کند بر آورد آبی
چونکه وطنی باد این بر آه کنور **رباعی** عزیزین غریبش دمان نون فاسن
چون کس غریبته بهر بیان نون فاسن ایش **رباعی** عشق آینه کز قهر کل شکای
بلیسک دیکه نازک آشیان بون فاسن این **رباعی** کایرت چو بر آرزو ده حاجات
توی یارب چونکه حاجت حاصل بوی سسین **رباعی** تمام غنی و کای و عیال
توی هم هکله غنی و کای سسین **رباعی** چو بزر در غنی غنی کوی کوی
کند و کیم سسین سکا در هم چون غایم استر خجیات توی چونکه سسین
حقیقتا نه عالم سسین خطاب خدایه در که غاضی حاجات در **مستزاد**
اگر ای آهوی دهنش کای ایگه اولدی وحشی آهوشن سسین خزان سسین
بیا آشیانای بیم سسین ایگه چو آشت سسین و در دو تنه آرزو سسین کای
دو بی کس کس تنها کیدی ایگه حیران ایگه کس دو دو دم در کلین از پیش

داز پیش

داز پیش او کز ان دارد و در این بی بی لم بوسین بیانا حال یکدیگر
بیا انم کل نایری بر بزم کمالی سلیم خزانیم چو سوز از تو آهوی
بر بزم کز مرادنی استیلم اگر قادر اولور ایگه که بی بیم که این دست سسین
زیر انور کم که بوشوش صحرا چو ایگه ای ناز خرم و خوش خرم و خوش
بر چو ایگه طوطی مراد دنیا جای حضور و کل ایگه بیانار که خدایه شد
بکوی ای رفیقان و بکوی ای رفیق کیم اولد کز در رفیق ای کس
یار عزیزان بی کس کز رفیق غریب کز یاری مگر خضر سسین ای در آید
کرم سسین ای رفیق کیم رفیق بختش کای بر آید ایگه غنی بختش
حاصل اولد طوفان و فایر آید مگر و فاسک دقتی کدی که عالم
لا تدری که آید که بن عالم لا تدری که آید مگر و فاسک دقتی کدی که عالم
طلب در کز ایگه سسین ایله وصال جانان حاصل اولور که روزی از روی
دورتر زین کیم هر کز بر ساکن هر کز غم لطفش گفت زنده خوش
بر خوشه چو زلف ایلم که ددی کای ساکن چه در آید داری
کای ساکن طرف خجین نه طر سسین غلبک سسین اولن فکر ندر
دای بیم که دای داری اگر دای طوم ایگه کل بر دم تو مراد و صول ایگه
ایچون وسیله ملک و اراد بیان ایله دیکور جو این راه و گفت و آند دایتم
ساکت و صف جواب و بر دی و استیوی دانه طوم سسین و ارور و بی سسین
ی بایرت کز ایگه اما بیم شکار سسین کز در سسین خرد بودت ناری
تعالی در سسین ایله بکلف چون بدست آردی آشت سسین انو غای
اولد بکله استیوی ایگه نش نسی خجیه ال کور سسین که آرمای نش نش
آشت سسین که ایگه آشیان دزدن نشان سسین لادکان در مراد و صول
ایلم زارده صحبت او زره ایگه بیان در چو آن سسین سسین

داز پیش